

ΙΝΔΟΚΙΝΑ
Βιετνάμ - Καμπότζη - Λάος

ΤΟ ΛΙΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

17 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου 2025
16 μέρες | 13 Νύχτες

ΙΝΔΟΚΙΝΑ: Βιετνάμ - Καμπότζη - Λάος

ΤΟ ΛΙΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

1^η & 2^η ΜΕΡΑ: Πτήση και άφιξη στη Σαϊγκόν

Συγκέντρωση στο Ελ. Βενιζέλος και πτήση μέσω Κωνσταντινούπολης για Σαϊγκόν.

Για όποιον δεν πρόλαβε να το κάνει στην πορεία προς το ταξίδι, είναι η πτήση μια τελευταία ευκαιρία συνειδητοποίησης της τύχης! Γιατί είναι τύχη να μπορούμε να ταξιδεύουμε και δη να μπορούμε να κάνουμε ένα τέτοιο ταξίδι.

Άφιξη, γίνονται όλα τα διαδικαστικά και δε χρειάζεται δεύτερη ανάσα... Στην πρώτη αμέσως αναπνοή καταλαβαίνεις πως έφτασες σε άλλο κόσμο.

Φτάσαμε στη Σαϊγκόν, στην πρωτεύουσα του Νότου, κοντά στο δέλτα του Μεκόνγκ και στις νότιες ζεστές θάλασσες. Είναι η πρώτη πόλη που είδαν κάποτε κάποιοι αδίστακτοι Ευρωπαίοι και τους μάγεψε... Τους μάγεψε ο τόπος και το τοπίο γύρω, ο κόλπος, το καταφύγιο, η ευκαιρία...

Είναι η εικόνα ενός ελικοπτέρου που φεύγει από την ταράτσα ενός κτιρίου το 1975. Είναι η στιγμή που οι Αμερικανοί αποσύρονται ταπεινωμένοι, δεν θέλουν να έχουν άλλους νεκρούς σε αυτή τη γωνιά του κόσμου, θα τα κάνουν όλα στο εξής από απόσταση, με διαπραγμάτευση ή με δολάρια... ή και με τα δύο.

Δεν θέλουν πια να ματώνουν οι ίδιοι τόσο... Το δολάριο πλένεται και ξεπλένεται. Το δολάριο είναι όπλο ισχυρό, το δολάριο είναι «ελικόπτερο» Απάτσι επιθετικό, ανίκητο το λεν πολλοί, το λένε όλοι, δε μπορεί όλοι να κάνουν λάθος, κάτι έχει το δολάριο...

Τραγικό σχολείο το Βιετνάμ αλλά σχολείο! Η Σαϊγκόν είναι η πόλη του πολέμου και της ειρήνης.

Η Σαϊγκόν είναι το τρόπαιο για τους Βιετκόνγκ, το προπύργιο των «άλλων», των Νότιων, σε έναν ατελείωτο εμφύλιο – Πόλεμοι εμφύλιοι, «Βόρειοι και Νότιοι» στον πλανήτη ολόκληρο!

Η Σαϊγκόν ήταν το καύχημα των Γάλλων κάποτε, ήταν η πύλη του εμπορίου, πρωταγωνίστρια σε βιβλία και όνειρα εμπόρων ζαλισμένων απ' το κέρδος και ναυτών, ζαλισμένων από το όπιο.

Η Μις Σαϊγκόν είναι μπροστά μας, ούτε μαγικό, ούτε βραδινή τουαλέτα, με τα καθημερινά της έρχεται να μας συναντήσει στην πασαρέλα του ταξιδιού, πλησιάζει να απαντήσει στις ερωτήσεις μας ενώ εμείς ήδη έχουμε πάρει αποσκευές και είμαστε στο λεωφορείο προς το ξενοδοχείο μας...

Άφιξη, τακτοποίηση, μια μικρή πρώτη βόλτα δείπνο Ένα γαστρονομικό καλωσόρισμα του συνεργάτη

Η βιετναμέζικη κουζίνα -πρωταγωνιστής τα θαλασσινά- είναι ίσως η ωραιότερη κουζίνα όλης της Ασίας. Ο ουρανόσκος, οι γευστικοί μας κάλυκες και τα αντανάκλαστικά τους είναι σα να συνευρίσκονται ερωτικά πάνω σε τραπέζι... Είναι ένα τρόπος κι αυτός να ταξιδέψουμε, ερωτικά: γαστρονομικά! Όλα αλλιώς! Σαφές αυτό το «αλλιώς» από την πρώτη στιγμή! Διανυκτέρευση.

3^η ΜΕΡΑ: Σαϊγκόν - Τούνελ των Βιετκόνγκ Κου Τσι

Αφύπνιση πρωινό και πρώτα... Η πρώτη γνωριμία με την πόλη.

Η πρώτη μέρα ξεκινάει με τον πιο καθαρό και δυνατό τρόπο λέγοντας σε όλους ποιος είναι αυτός ο τόπος που ήρθαν! Πρώτη αίσθηση, πρώτη γνώση, πρώτη ίσως γνώμη...

Η πρώτη νύχτα, τα μαγαζιά γύρω, οι αγορές, τα χαμόγελα, όλα μας δίνουν την πρώτη εμπειρία από τη χώρα των 100 εκατομμυρίων.

Η Σαϊγκόν ανοίγει τις πύλες του Βιετνάμ. Μας δείχνει τα κτίρια των Γάλλων, το χέρι του Άιφελ να έχει φτάσει ως εδώ, το Ταχυδρομείο και τον Καθεδρικό, την αίγλη της παλιάς αποικίας, αλλά και την άφθαστη δυναμική της ασιατικής μητρόπολης που ξέρει να ζει και να μην κοιμάται.

Η πόλη δεν λέγεται καν Σαϊγκόν πλέον, πήρε το όνομα του νικητή των Κόκκινων, λέγεται Χο Τσι Μινχ!

Η πιο συγκλονιστική και αντιπολεμική εμπειρία σε αυτή την πόλη και τη χώρα ολόκληρη είναι ο ίδιος ο πόλεμος, το μουσείο το πολέμου. Η διήγηση της βίας για να την ξεφοκίσουμε. Επίσκεψη σε δέηση ειρήνης για να επουλωθούν οι πληγές.

Το μουσείο ετούτο δείχνει μεταξύ άλλων το πώς ο πόλεμος για πολλούς είναι απλά τζίρος, κέρδος, πώς μια ολόκληρη γενιά έχασε τη ζωή της, πώς βασανίστηκε, πώς τα χωριά τα όνειρα και οι σοδειές αφανίστηκαν κι έγιναν πονεμένη ανάμνηση...

Πρωινό αφιερωμένο στην πόλη και στη Μνήμη κι ύστερα... Πρώτη διαδρομή. Πρώτες εικόνες εκτός πόλης.

Σήμανση και διάβαση.

Σήμανση και διάβαση; ΚΑΜΙΑ!

Η γοητεία του χάους! Χάος, αυτοκίνητα, μηχανές και μηχανάκια, δίκυκλα και τρίκυκλα, πολυκοσμία και μαγειρεία αμέτρητα που αξιμέρωτα ακόμα έχουν τη ματιά στο μεσημεριανό λιτό τραπέζι, συνεργεία, μικρομάγαζα, προάστια, φυτείες... φυτείες... φυτείες...

Ρύζι και φρούτα και ζαχαροκάλαμο και καουτσούκ... Ο αγροτικός πλούτος μιας πλούσιας χώρας που πολύ ειρωνικά είναι πάμφτωχη... Κλασική ιστορία της Ιστορίας.

Τραγούδια ακούγονται στο μυαλό μας απ' τους ορυζώνες...

Στο «Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν

Στο «Στο Βιετνάμ πόλησαν

«Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν ρύζι...»

Ορυζώνες και τραγούδια...

Όνειρα και βόμβες... Ολόλευκο ρύζι σε μαύρες σελίδες της Ιστορίας.

Στο λεωφορείο Λόγος και Μουσική...

«Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν το ρύζι...».

Μια ματιά απ' το παράθυρο και είναι όλα αλλιώς... Όλοι γύρω πλέον είναι νέοι... Το κακό είναι ανάμνηση και Ιστορία. Η ζωή νίκησε! Νέα παιδιά τρέχουν παντού... Άκουσαν κάτι για πόλεμο αλλά πόλεμο δεν είδαν. Μοναδικός πόλεμος που γνώρισαν αυτός της επιβίωσης.

Το παρελθόν που έκανε «διάσημο» το Βιετνάμ, ο πόλεμος, μπήκε σε βιτρίνες και προθήκες μουσείων σε φυλακισμένα φαντάσματα.

Μέχρι εκεί, στις παρυφές της μεγάλης Σαϊγκόν, μέχρι σχεδόν τα προάστια της, έφταναν οι Βιετκόνγκ, τρύπωναν σε λαγούμια και πλησίαζαν όλο και περισσότερο. Οι ακλόνητοι και ακούραστοι τυφλοπόντικες της ανεξαρτησίας που ετοιμάζαν ένα υπόγειο δίκτυο ελευθερίας. Τους οδηγούσε ιδέα δυνατή κι ίσως γι' αυτό δεν ένιωθαν τον πόνο από τις κακουχίες. Ούτε απ' την άλλη τους περνούσε απ' το μυαλό πως η ίδια αυτή η ιδέα που τους οδηγούσε κι ήταν η δύναμή τους μπορεί και να 'ταν το ίδιο τους το τέλος, το δηλητήριο του σκορπιού.

Είχαν πάντως όραμα και κίνητρο και στόχο και επιμονή κι όλα μαζί αυτά έφεραν τη ματωμένη νίκη.

Επίσκεψη στα Τούνελ Κου Τσι. Επίσκεψη και «επαφή» με τις τεχνικές και τις παγίδες των Βιετκόνγκ. Μάθημα θάρρους και στρατιωτικής ιστορίας!

Ύστερα επιστροφή στη Σαϊγκόν. Οι ουρανοξύστες μάς θυμίζουν ότι σε αυτά τα μέρη όπως και στην Κίνα ο κομμουνισμός πήρε ένα δικό του δρόμο, τον λες και κομμουνιστικό καπιταλισμό, ας τον πούμε «ασιατικό», με κέρδη, με άγχη, με ευκαιρίες χαμένες ή όχι, με συμφωνίες εμπορικές πολλαπλών αναγνώσεων...

Πώς γίνεται κι αυτοί που γλίτωσαν από τις Ναπάλμ κυνηγούν σήμερα το δολάριο;

Τόσο αίμα αλήθεια πήγε στράφι κι όλοι σήμερα τρέχουν πίσω από μια χούφτα δολάρια;

Πώς;

Όπως ακριβώς εμείς οι Έλληνες λίγο μετά την Κατοχή και το μεγάλο κακό μεταναστεύσαμε στη Γερμανία, γίναμε εργάτες στα εργοστάσιά τους.

Η επιβίωση έχει τους δικούς της νόμους.

Ο Χρόνος και η ακαταμάχητη θέληση του ανθρώπου να ξεχάσει ό,τι τον πονάει, η εφηβεία της λήθης, το γήρας της μνήμης, η δίψα για ζωή φαίνεται πως μοιραία φέρνει και δίψα για κέρδος.

Αυτό είναι το θέμα μας σήμερα: όλα ανθρώπινα, τα εντελώς ανθρώπινα – πάθη και λάθη και αίμα και όρεξη για ζωή και θέληση για ανάσταση εν καιρώ πολέμου και ειρήνης!

Η Νότια Σινική θάλασσα και το δέλτα του Μεκόνγκ μοιραία μάλλον συνδέονται με το ένστικτο του κέρδους... Μάλλον είναι ένστικτο η επιθυμία για κέρδος. Σ' αυτά εδώ τα νερά, η ανθρώπινη εξωστρέφεια, η περιέργεια, η πολλή δουλειά, ο τυχοδιωκτισμός, το εμπόριο μέσα στους αιώνες της Ιστορίας...

Είναι κι αυτό θέμα τής σημερινής απόπειρας κατανόησης του τόπου.

Το βράδυ, δείπνο και διανυκτέρευση

4^η ΜΕΡΑ: Σαϊγκόν – Ντα Νανγκ – Χόι Αν

Αφύπνιση, πρωινό κι αποχαιρετούμε τη Σαϊγκόν... Τη γνωρίσαμε ως Χο Τσι Μινχ αλλά μας επέτρεψε να καταλάβουμε τί ήταν κάποτε με το θρυλικό της όνομα, Σαϊγκόν...

Σήμερα γυρίζουμε σελίδα, σήμερα πετάμε για το κεντρικό Βιετνάμ. Από το Νότο στο κέντρο και σιγά-σιγά θα φτάσουμε ως το Βορρά. Θα πάμε παντού, θα κινηθούμε σε όλο το Βιετνάμ γιατί όλα έχουν μια ιστορία να μας πουν.

Πτήση για το μεγάλο λιμάνι, την πόλη Ντανάνγκ

Με την άφιξη θα κινηθούμε κατά μήκος της ακτής ως την πόλη Χόι Αν.

Καλωσόρισμα μ' ένα ωραίο γεύμα κι ύστερα περιπατητική ξενάγηση στην πόλη. Είναι πασιφανές παντού πως κάποτε ετούτη εδώ ευημερούσε. Χάρη στο εμπόριο και την αρμονική συνύπαρξη ντόπιων και ξένων. Τα λιμάνια είναι «ευάλωτα» πάντα ανοιχτά στο κάθε τί, είναι η πύλη εισόδου του Καλού και του Κακού... Είναι ο φρέσκος αέρας, το ξένο, το διαφορετικό... Από το γάμο της αυτόχθονης αισθητικής με την αισθητική των ξένων που έφταναν στο λιμάνι, φτιάχτηκε μια απίθανη πολιτιστική και αρχιτεκτονική κληρονομιά.

400 χρόνια «γάμου» για να φτιαχτούν όλα όσα τώρα εμείς επισκεπτόμαστε. Η γιαπωνέζικη σκεπαστή γέφυρα, η κινεζοβιετναμέζικη αγορά, το εμπορικό επιμελητήριο, το Δημαρχείο, το Μουσείο της πόλης, ξένοι και ντόπιοι μαζί. Εμπόριο και πνευματική ζωή... Παραδόξως η περιοχή φημίζεται για τη θρησκευτικότητά της. Λες και το κέρδος έγινε κι εδώ θρησκεία. Παίρνουμε από ένα φαναράκι στο χέρι και φωτίζουμε την Ιστορία...

Ύστερα, μεταφορά στο ξενοδοχείο μας, τακτοποίηση στα δωμάτιά μας, λίγη ξεκούραση και έξοδος. Η αγορά της Χόι Αν είναι περίφημη.

Κάθε είδους πρόσκληση και πρόκληση, ν' αγοράσουμε κάτι για μας για όσους μας περιμένουν, μοδίστρες και ράφτες έτοιμοι να μας πάρουν μέτρα να ράψουν ό,τι θέλουμε πάνω μας...

«Σας παρακαλώ μεταφράστε στο ράφτη τί θέλω... Πείτε του, θα ήθελα κάτι, φαρδύ, ριχτό, ελεύθερο... Κανένας υπαινιγμός στη μέση... Το σώμα μου δεν επιτρέπει πια να τονίζονται τέτοιες παλιές σχεδόν ξεχασμένες

λεπτομέρειες. Δεν υπάρχει πια μέση... Σα ράσο πείτε του παρακαλώ, ράσο αλλά μεταξωτό!». Διανυκτέρευση

5 ΜΕΡΑ: Χόι Αν – Λόφοι Μπα Να – Χουέ – Golden Bridge

Αφύπνιση, πρωινό και ικανοποίηση ενός φωτογραφικού στόχου: εμείς, στη γέφυρα που κρατούν δυο χέρια.

Ολοήμερη εκδρομή στους Λόφους Μπα Να

Στο λεωφορείο μουσική, λόγος και μέχρι να το συνειδητοποιήσουμε φτάσαμε στην περίφημη Cau Vang, τη «Χρυσή Γέφυρα».

Η σημερινή εκδρομή είναι μια συνειδητή επιλογή προσαρμογής στην εποχή μας... Σήμερα κάνουμε μία από τις πιο ινσταγκραμικές επισκέψεις του κόσμου. Στην εποχή που η εικόνα έχει πάρει τα ηνία, μετά από πολύ προβληματισμό κρίναμε πως φτάνοντας κανείς τόσο κοντά θα ήταν κρίμα να μην έχει την ευκαιρία να επισκεφτεί αυτό το θεματικό πάρκο, το Sunworld, μέσα σε μια εκπληκτική φύση και πρωταγωνιστή την πολυφωτογραφημένη γέφυρα, την Golden Bridge.

Ανεβαίνουμε στο τελεφερίκ, «πετάμε» πάνω από ένα απίθανο φυσικό κάλλος, κάνουμε συγχρόνως κι ένα ρεκόρ, διανύουμε τη μεγαλύτερη διαδρομή που μπορεί να διανύσει κανείς με τελεφερίκ παγκοσμίως και τι μας περιμένει;

Ένα γαλλικό χωριό στην κορυφή των λόφων... Η Γαλλία κι αν έχασε τον πόλεμο, βρήκε τρόπο να είναι παρούσα.

Το ίδιο και η Κίνα. Η Κομμουνιστική Κίνα παραδίδει εδώ Μάστερ Κλας Καπιταλισμού!

Οραία αφορμή αυτή η εκδρομή για μια αξονική Τομογραφία στο σύγχρονο Βιετνάμ, τις επιλογές του και την ακροβασία του στην Καπιταλιστική πραγματικότητα μέσα από Κομμουνιστικά Μονοπάτια.

Ένα-δυο Κλικ ακόμα. Μια πανοραμική και μια σέλφι.

Δυο τεράστια χέρια κρατούν μια τεράστια γέφυρα. Μια σύγχρονη «ιστορία» μέσα σ' ένα εκπληκτικά όμορφο τοπίο κατάφερε να γίνει παγκόσμιος πόλος έλξης και ατραξιόν.

Θα περπατήσουμε, θα ξεναγηθούμε, θα φωτογραφήσουμε και θα φωτογραφηθούμε, θα φάμε κι ύστερα θα πάρουμε το δρόμο της επιστροφής για τη Χόι Αν.

Ένα ακόμα φωτογραφικό «φαναράκι» στο ταξιδιωτικό μας βιογραφικό.

Άφιξη, χρόνος για βόλτες στην όμορφη πόλη, δείπνο και διανυκτέρευση

6^η ΜΕΡΑ: Χόι Αν - Μι Σαν - Πτήση για Καμπότζη - Σιεμ Ριπ

Αφύπνιση, πρωινό και ξεκινάμε μια κοντινή εκδρομή στη θρησκευτική πρωτεύουσα σήμερα, του πάλαι ποτέ βασιλείου των Τσιάμς. Ένα εκπληκτικό αρχιτεκτονικό σύμπλεγμα στη λίστα της Ουνέσκο κι αυτό. Η Παγκόσμια Κληρονομιά μάς προσφέρεται κάθε μέρα ως αντίδωρο στη σπουδαία σοφή μας απόφαση να κάνουμε αυτό το ταξίδι. Χρόνος συμπτυκνυμένος, απ' τον 7ο ως τον 13ο αιώνα η ανάγκη για ύπαρξη θεού έχτισε σπουδαία πράγματα μέσα σε καταπράσινη κοιλάδα.

Μπροστά στα μάτια μας 20 από τους 70 κάποτε ναούς... Ο πόλεμος έκανε την καταστροφική του δουλειά όπως πάντα αλλά ευτυχώς μισή δουλειά... 20 κατάσπαρτοι ναοί μες στο πράσινο της ζωής....

Πίστη και στην ίδια στιγμή ανάγκη για ομορφιά!

Ιστορία και αρχιτεκτονική!

Πολιτιστική ανάγνωση ενός τόπου... Φτάσαμε στην κορύφωση αυτής της πρωινής επίσκεψης... Ζωντανή μουσική ενός νεκρού πολιτισμού... Θα παρακολουθήσουμε ένα μικρό μουσικό θέαμα του πολιτισμού των Τσιαμς κι ύστερα...

Ύστερα μεταφορά στο αεροδρόμιο της Ντα Νάγκκ και πτήση για Καμπότζη

Έχουν γίνει τόσα μέσα και έξω μας κι όμως, είμαστε ακόμα στην αρχή μιας μεγάλης περιπέτειας και ήδη μια πολύ σημαντική μέρα περιμένει τα μάτια και τις καρδιές μας.

Πετάμε σ' άλλη χώρα.

Πάμε να δούμε την ιστορική καρδιά της νοτιοανατολικής Ασίας.

Πάμε να γνωρίσουμε τη χαμένη πόλη στη ζούγκλα.

Από τη μεγαλούπολη Χο Τσι Μινχ ή Σαϊγκόν στο Λιμάνι της Χόι Αν, ύστερα στην Αυτοκρατορική Χουέ και τώρα στα έλη και τις λίμνες της κεντρικής Καμπότζης. Ο Μεκόνγκ πλημμυρισμένος και η κοίτη του διχασμένη σε παραποτάμους, λίμνες και κανάλια, ένα βασίλειο του νερού που οι άνθρωποι βρήκαν κάποτε ελκυστικό κι έσπειραν όνειρα.

Πτήση και άφιξη σε μια χώρα πιο μικρή, πιο άγνωστη, σίγουρα πολύ πιο φτωχή...

Άφιξη στη Σιεμ Ριπ, στο κεντρικό τμήμα της χώρας

Εδώ όλοι μιλούν για τους Χμερ.

Όχι, δεν μιλούν για Ιστορία, για την πραγματικότητά τους μιλούν, Χμερ είναι το όνομα του λαού και της γλώσσας τους.

Αλλά οι κόκκινοι Χμερ; Ήταν και αυτοί από εκεί.

Γι' αυτό ταξιδεύουμε. Για να φωτίσουμε περιοχές της γνώσης που νομίζαμε πως είχαν φωτιστεί.

Οι Χμερ...

Ώρες-ώρες μοιάζει σα να μην πέρασε μια μέρα... Για τους εραστές της Ιστορίας όλα παίρνουν ξανά φωτιά στο μυαλό.

Μια καμπή στο παγκόσμιο γίνεσθαι.

Μια οικουμενική σελίδα Ιστορίας.

Επανάσταση και διαμαρτυρία, ένα λαοφιλές κίνημα στην αρχή, αντάρτικο πολλά υποσχόμενο στη συνέχεια κι ύστερα...

Γι' αυτό ταξιδεύουμε. Για να μαθαίνουμε να κινούμαστε στη ζούγκλα των γεγονότων της Ιστορίας. Να σκύβουμε για ν' αποφύγουμε κάθε αληθοφανές ψέμα που εκτοξεύεται πάνω μας, με το φακό του ανοιχτού μυαλού να προσπαθούμε να μην χαθούμε μέσα στο δάσος της στρέβλωσης...

Οι πρώτες εικόνες αυτής της χώρας: φτώχεια, χαμόγελο και αξιοπρέπεια... Ένας κόσμος ολόκληρος ζει με το λίγο.

Το Λίγο του Κόσμου είναι μπροστά στα μάτια μας.

Άφιξη στο ξενοδοχείο μας, τακτοποίηση στα δωμάτιά μας, χρόνος για ξεκούραση και έξοδος για μια πρώτη γνωριμία με τον τόπο

Άλλος λαός ετούτος, καμιά σχέση με τους Βιετναμέζους, άλλα χαρακτηριστικά, άλλη γλώσσα, άλλες καταβολές, άλλη ιστορία

Η Καμπότζη των Χμερ, των κόκκινων και των άλλων χρωμάτων, του πάλαι ποτέ πασίγνωστου βασιλιά Σιχανούκ, η Καμπότζη του ρυζιού και των παιδιών της, των αγροτών, μια εύφορη αγκαλιά γης που κόβει στη μέση ο Μεκόνγκ λίγο πριν βρει το μεγάλο του δέλτα στο νότιο Βιετνάμ.

Ανάλογα με την ώρα της πτήσης και της άφιξής μας θα κάνουμε μια μικρή ή πιο μεγάλη βόλτα γύρω απ' το ξενοδοχείο μας, μια πανοραμική της κοινωνίας! Στους μικρούς δρόμους, στα αμετάφραστα βλέμματα, στα ανεπιφύλακτα χαμόγελα...

Το βράδυ συγκεντρωνόμαστε για δείπνο και κουβέντα για το αύριο.

Είναι σημαντική μέρα αύριο

Έχουμε λόγο που ήρθαμε ως εδώ. Πολύ σημαντικό λόγο.

Είναι το αύριο.

Αύριο θα γνωρίσουμε ένα από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα αξιοθέατα της Ασίας ολόκληρης.

Αύριο θα επισκεφτούμε το Άνγκορ Βατ. Διανυκτέρευση

7^η ΜΕΡΑ: Σιεμ Ριπ - Άνγκορ Βατ

Πρωινό και βίωμα σπουδαίας μέρας. Μεταφορά σε χώρο και σε χρόνο μαγικό. Ή αλλιώς δοκίμιο περί της σύγκρουσης του αιώνιου με το εφήμερο.

Η φύση κόντρα στη ματαιοδοξία του ανθρώπου

Η τέχνη και η αρχιτεκτονική ως απόγειο μιας ανθρώπινης κοινωνίας

Η μέρα μας είναι ένα ταξίδι στο χρόνο. Ταξιδεύουμε λίγα χιλιόμετρα μπροστά και 12 αιώνες πίσω, όταν σε εκείνα τα μέρη έκαναν κουμάντο δυναστείες αρχόντων και βασιλέων που αμφιταλαντεύονταν ανάμεσα στον ινδουισμό και το βουδισμό, φεουδάρχες και ιεράρχες πανίσχυροι, λαοπλάνοι που ευλογούσαν τη γη και συμβουλευόνταν τα άστρα, ηγέτες που ήξεραν να κτίζουν και να επιβάλλονται με λόγια και οικοδομήματα ισχυρά.

Αμέτρητοι ναοί σε μια πόλη του ενός εκατομμυρίου, τότε, τόσους αιώνες πριν μια πόλη τόσο λαμπρή που όλοι εκεί θέλανε να πάνε... Ένα εκατομμύριο άνθρωποι πλησιάζουν σιγά-σιγά στο μυαλό μας για να φτιάξουμε το τότε...

Ο Λόγος και η Μουσική θα γίνουν ράγες και τρένο θα γίνει η δίψα μας να γνωρίσουμε άλλους κόσμους κι άλλους χρόνους.

Πόλη με επαφές από την Ινδία έως την Ινδονησία και την Κίνα. Κανάλια, καλλιέργειες, άρδευση, εμπόριο, οργάνωση, πίστη, οι ναοί, οι μύθοι, ο Λεπρός Βασιλιάς, ο Ελέφαντας...

Τόπος ευχαριστιών και δέησης, εκεί όπου η ζούγκλα έχει βγάλει ρίζες βαθιές και σκύβει να πιει νερό απ' την πέτρα... Ιστορία, ποίηση και κινηματογράφος, ξεδίψασαν πολλές φορές εδώ.

Είναι μεσημέρι, χρειαζόμαστε ένα διάλειμμα και θα το κάνουμε. Θα δροσιστούμε, θα τσιμπήσουμε κάτι και θα συνεχίσουμε μετά την εξερεύνηση της πόλης μας στη ζούγκλα. Ευκαιρίες και αφορμές για να μιλήσουμε για τις λαμπρές, αλλά και για τις τραγικές σελίδες της ιστορίας της Καμπότζης.

Νότια Πύλη, Barhoun, Bayon, Ta Prohm, Wat Thmei, Angkor Thom, Angkor Wat, ο μεγαλύτερος και καλύτερα διατηρημένος απ' όλους τους ναούς του Angkor. Έρχεται από μακριά ετούτος εδώ, απ' τον 12 αιώνα, τότε που η πόλη ήταν πρωτεύουσα βασιλείου κι ο ναός ήρθε για να σφραγίσει το απόγειο των Χμερ και να γίνει στο πέρασμα του χρόνου σύμβολο μια χώρας ολόκληρης, ακόμη και στη σημαία της Καμπότζης, ετούτο το ναό βλέπει κανείς...

Εύκολα μπορεί κάποιος να πει πως ετούτο εδώ το σύμπλεγμα της δημιουργίας του ανθρώπου, κοιτάζει σαν ίσο προς ίσο στα «μάτια» άλλες σπουδαίες ανθρώπινες δημιουργίες και στέκεται στο ίδιο επίπεδο με επιτεύγματα όπως το Μάτσου Πίτσου και η Μεγάλη Πυραμίδα.

Αγάλματα περίτεχνα, ουράνιες χορεύτριες, ακατανόητες φιγούρες και σχέδια πάνω σε πέτρα, γεωμετρία, συμβολισμοί, διάδρομοι και πύλες, τεχνητές τάφροι με γέφυρες απ' όπου περνούσαν ελέφαντες και πομπές ιερέων – όλοι και όλα χάθηκαν πριν εκατοντάδες χρόνια κι ό,τι τώρα σώζεται, το σώζει η απόφασή μας να θυμόμαστε και να γνωρίσουμε το παρελθόν. Χάθηκαν; Έφυγαν; Διώχτηκαν; Ξεχάστηκαν;

Πόσος πλούτος και πόσο μεγαλείο μπορούσε να χωρέσει σε μια τέτοια πολιτεία που ήταν μακριά από τη θάλασσα αλλά κοντά σε μεγάλα ποτάμια; Πόσες γενιές ντόπιων βίωσαν την ευημερία της τύχης τους να γεννηθούν εκεί και πόσοι έμποροι ταξιδευτές του κόσμου έφτασαν ως εδώ και χάρη στην τύχη τους αντίκρισαν αυτόν τον πλούτο;

Ασύγκριτα μεγέθη ταπεινώνουν κάθε απόπειρα του μυαλού να τα συγκρίνει και να τα κατατάξει.

Στεκόμαστε με δέος μπροστά τους. Το ανθρώπινο μυαλό δεν καταθέτει τα όπλα εύκολα, έχει το τελευταίο εφόδιο, φιλοσοφεί σιωπηρά, στολίζει με λόγια και ιδέες, τις πέτρες που αντικρίζει.

Ολόκληρη η μέρα δική μας.

Ολόκληρη μέρα Άνγκορ Βατ και πάλι δε φτάνει.

Ασφαλώς και δε φτάνει.

Ο ήλιος σιγά σιγά πάει να φωτίσει άλλες περιοχές του κόσμου κι εμείς, απ' τους πύργους του Angkor Wat παρακολουθούμε τις αντανakλάσεις στις λίμνες με τα νούφαρα...

Δεν είναι πολυτέλεια το Ταξίδι, είναι ανάγκη της ψυχής...

Επιστροφή στο ξενοδοχείο

Δείπνο. Οι χορευτές πλησιάζουν και το σώμα τους έχει ιστορίες να διηγηθεί.

Χαρά για τη σπουδαία μέρα. Χαρά και χοροί από τους χορευτές του χρόνου...

Θέαμα με Καμποτζιανούς χορευτές κι ύστερα...

Κουβέντα κάτω απ' τα αστέρια της Ασίας και διανυκτέρευση

8^η ΜΕΡΑ: Σιεμ Ριπ - Άνγκορ Βατ

Αφύπνιση, πρωινό και συνέχεια στο μεγαλείο

Ασφαλώς και δε φτάνει μια μέρα Άνγκορ Βατ.

Αποφασίσαμε να μη γίνει τίποτα βιαστικά σ' αυτό το ταξίδι.

Χρειάζεται χρόνο και η περιοχή και το Άνγκορ Βατ και το μυαλό... Ήδη καλπάζουν ελέφαντες στο μυαλό μας...

Απ' την άλλη, η ψυχή χρειάζεται χώρο να κινηθεί ελεύθερα στο μαγικό τοπίο.

Απ' τους ατέλειωτους θησαυρούς, σήμερα θα επισκεφτούμε άλλο ένα τμήμα τους και θα επιχειρήσουμε να αποκωδικοποιήσουμε μια σειρά νέων συμβόλων μιας άλλης πραγματικότητας.

Άλλη τέχνη. Άλλα μνημεία. Άλλος χρόνος. Άλλη αντίληψη της πραγματικότητας για κάθε πολιτισμό.

Σήμερα θα επιδιώξουμε και μια κάποια σχέση με τη φύση. Θα επιδιώξουμε να αφουγκραστούμε την ηρεμία που ενέπνευσε τους σπουδαίους ναούς.

Ο Pre Rup έπιασε πρώτη θέση στην Ανατολή για να φωτίζεται πρώτος...

Ο Banteay Srei - το διαμάντι στο στέμμα της τέχνης της Ανγκόρ

Ο East Mebon κατασπαράσσεται από λιοντάρια, ποδοπατιέται από ελέφαντες.

Ο Ta Som προστατεύεται από τον τετραπρόσωπο Avalokiteshvara, καινούριοι και δαίμονες στο βιογραφικό μας.

Ο Neak Pean καβάλησε τεχνητό νησί

κι ο Preah Khan χάνεται μέσα στους θολωτούς διαδρόμους του...

Ανάλογα με το πόσο προσωπική δουλειά έχει κάνει ο καθένας από μας, ανάλογα συνειδητοποιεί γύρω του το εφήμερο της ανθρωπίνης δύναμης.

Στιγμές γαλήνης στη Φύση ώπου ξαφνικά, το μυαλό βγάζει βόμβες και τις πετάει, φτιάχνει σκηνές αποκάλυψης, για μια στιγμή το μυαλό καίει τη ζούγκλα, γκρεμίζει τους ναούς κι ύστερα, σε τρία δευτερόλεπτα επαναφέρει τα πάντα στη θέση τους.

Είναι θεός το μυαλό, κάνει ό,τι θέλει και τώρα μας επιτρέπει να επιστρέψουμε στην πραγματικότητα...

Θαυμασμός και σιωπή γι' αυτή την αναμέτρηση ενώπιόν μας... Τα έργα της φύσης ενάντια στα έργα των ανθρώπων, δυο υπερδυνάμεις ξετυλίζουν τη δύναμή τους μπροστά στα μάτια μας!

Τεράστιες ρίζες καταπίνουν πέτρινες κατασκευές. Κισσοί και τροπικά κλήματα δένουν και στραγγαλίζουν ανάγλυφο βασάλτη...

Έκτακτη είδηση: Κισσός στραγγάλισε Βούδα στη Σιεμ Ριπ. Αυτόπτες μάρτυρες αμέτρητα γκρουπ τουριστών προσεύχονται διχασμένα.

Πρέπει να ελεγχθεί η ορμή της φύσης όταν καταστρέφει την Τέχνη του ανθρώπου;

Ο Άνθρωπος που έφτιαξε ένα σωρό θεούς, έχει να περιμένει κάτι απ' αυτούς; Προχωρούμε...

Δεν είναι μόνο το πέτρινο παρελθόν που θαυμάζουμε στη Σιεμ Ριπ και στο Άνγκορ Βατ, είναι και η ανθρωπίνη

παρουσία του «Τώρα»... Παντού γύρω μας χωρικοί. Γελαστοί, φιλήσυχοι άνθρωποι κάτι πουλάνε, κάτι ζητάνε κι εμείς, οι τουρίστες ...είμαστε μια κάποια λύσις!

Πάμε τώρα ως εκεί που πλένονται οι φτωχοί... Ζούγκλα πυκνή φτωχών ανθρώπων, οι περισσότεροι χαμογελούν... Μάλλον θα βρήκαν κάποιον μαγικό τρόπο αποδοχής της Μοίρας τους... Χαμογελούν...

Μπροστά στα μάτια μας ένας κόσμος ολόκληρος πάνω στο νερό... Όλα πλωτά, πλωτή φτώχεια χαμογελαστή παντού γύρω μας περιμένει στωικά την επόμενη πλημμύρα.

Η Φύση δίκαιη, αδέκαστη, αμείλικτη, δεν κάνει διακρίσεις, αν χρειαστεί θα πνίξει τους πάντες ανεξαιρέτως! Με την ίδια ακρίβεια καταπίνει τις καλύβες των χωρικών με την ίδια στραγγάλισε και τα ανάκτορα του Βασιλέα πιο πέρα.

Ρίζες δέντρων, νερό και συμφορά, ελπίδα και πίστη φτιάχνουν βάρκες και πορευόμαστε και ξαναρχίζουμε απ' την αρχή γιατί μέσα μας καλά το ξέρουμε πως δεν έχουμε άλλη επιλογή, πως η ζωή συνεχίζεται και με μας και χωρίς εμάς. Αυτές οι μέρες είναι ένα Μεγάλο Σχολείο. Αυτό το Ταξίδι γίνεται Μαντείο και Χρησμός μαζί.

Ευτυχείς και ευγνώμονες που αξιωθήκαμε να φτάσουμε ως εδώ, προσκυνούμε μέσα μας το θεό της απόφασής μας να έχει το ταξίδι ρόλο πρωταγωνιστικό στη ζωή μας.

Ευγνώμονες και για τα δώρα, για τη Σοφία που μας προσφέρει ετούτος εδώ ο τόπος.

Για τις ερωτήσεις που φυτεύει μέσα μας.

Για τις βεβαιότητες που ξεριζώνει.

Χαρά για όσα γνωρίζουμε.

Συγκίνηση για όσα κάποτε έγιναν αλλά χάθηκαν για πάντα...

Επιστροφή στο ξενοδοχείο μας. Χρόνος για λίγη ξεκούραση...

Αργά το απόγευμα προς βράδυ, θα έχουμε χρόνο ελεύθερο να κινηθούμε στην οδό Παμπ, για μια στιγμή ανθρώπινη, μακριά από θεούς, στο δρόμο με τα πολλά μπαρ, τις παμπ, τα εστιατόρια... Άλλοι θα παν στα μικρομάγαζα για σουβενίρ, άλλοι για μασάζ... Καθώς περνάμε, άντρες και γυναίκες διαφημίζουν τα θαυματουργά τους χέρια... Δυο απ' αυτά τραβούν την προσοχή... Σπρώχνουν αμέσως, κάνουν πιο κει την πραγματικότητα, δίνουν χώρο στη φαντασία... Και τί δεν έκαναν αυτά τα χέρια μέχρι να φτάσουν να ζητιανεύουν ένα κορμί...

Παμπ, μπαρ, φώτα, φωτάκια, μασάζ, χαρά, ατμόσφαιρα γιορτινή απόψε...

Ενδοσκόπηση και διανυκτέρευση

9 ΜΕΡΑ: Πτήση για Λάος – η πίσω αυλή της Ινδοκίνας

Μετά το πρωινό, αποσκευές κι αναχωρούμε για την καρδιά της Ινδοκίνας. Θ' αλλάξουμε χώρα πάλι σήμερα, θα πάμε στο Λάος τώρα αλλά πρώτα, θα κινηθούμε νότια μέσα από μικρά αγροτικά χωριά, μέσα από ορυζώνες, θα πάμε προς τη μεγάλη λίμνη Τόνλε, απόθεμα βιόσφαιρας και περιουσία του πλανήτη στη λίστα της UNESCO, εδώ κυβερνάει το νερό, η βροχή του ουρανού γίνεται ευχή και οι μουσώνες καμιά φορά κατάρρα!

Σπίτια, ζωές και όνειρα πάνω σε πασσάλους υψώνονται στον ουρανό, πλωτά χωριά χορεύουν λόγω της μεταβαλλόμενης στάθμης του νερού.

Ένα πλωτό σχολείο στριφογυρίζει με παρτενέρ τα όνειρα των παιδιών για το μέλλον... Απλά όνειρα, από νερό φτιαγμένα, μια μέρα να έχουν ρύζι αρκετό για τα παιδιά τους... **Το Λίγο του Κόσμου για μια φορά ακόμα μπροστά στα μάτια μας!**

Ένα σύντομο πέρασμα από το Les Artisan D' angkor την αναγέννηση των τεχνών των Χμερ κι από κει στο αεροδρόμιο. Πτήση για τη Λουάνγκ Πραμπάνγκ, την πρωτεύουσα μιας χώρας που ίσως είναι ένα μυστήριο στα ταξιδιωτικά όνειρα πολλών.

Άφιξη

Καθ' οδόν προς το ξενοδοχείο...

Βρισκόμαστε στην καρδιά της Ινδοκίνας. Σε άγνωστα και απροσπέλαστα σημεία της.

Η ζούγκλα γύρω μας

Η ζούγκλα ήδη μέσα μας

Ο ουρανός μέσα μας κι αυτός...

Πριν λίγο πετούσαμε κι όλα πετούσαν μέσα μας.

Ο Πόλεμος, η Ειρήνη, το Λίγο του Κόσμου δίπλα στα λίγα ταπεινά όνειρα των παιδιών της Ινδοκίνας.

Είμαστε στο λεωφορείο... Ένας εκκωφαντικός θόρυβος μάς κάνει να γείρουμε προς το παράθυρο... Κοιτάζουμε προς τον ουρανό...

Ένα νεαρό ξανθό αγόρι πιλοτάρει ελικόπτερο... Ακόμη κι απ' το τζάμι του λεωφορείου μας φαίνεται ξεκάθαρα αγχωμένο. Το μυαλό είναι γρήγορο, αποφασίζει αμέσως και φτιάχνει την πατρίδα του αγοριού: είναι από την Αλαμπάμα, απ' το Νότο... Έχει μυστική αποστολή να βρεθεί στα μετόπισθεν, πίσω από τα σύνορα του Βιετνάμ, πίσω από τους λόφους της Ντανάνγκ, πίσω από τις γραμμές του εχθρού. Θα μπει στο Λάος, σε μια χώρα που δε συμμετέχει στον πόλεμο αλλά που δεινοπαθεί από αυτόν...

Με το ελικόπτερό του πρέπει να βρει τις γραμμές ανεφοδιασμού των Βιετκόνγκ και να χτυπήσει... Ή... τουλάχιστον να δώσει συντεταγμένες, να ειδοποιήσει να έρθουν ενισχύσεις. Πράσινοι λόφοι παντού κάτω από τα πόδια του, γαλήνιο τοπίο, ειρηνικό, ποτάμια και λίμνες, καταρράκτες και μικρά χωριά μέσα σε σκιερές κοιλάδες... και να...!

Μια φάλαγγα ανθρώπων κουβαλάει πράγματα πάνω σε μπαμπού και σε καλάθια. Μάλλον είναι όπλα και εφόδια, εξαρτήματα για ολμοβόλα και πυρομαχικά. Ο νεαρός Αμερικανός πιλότος κάνει στροφή και οπλίζει. Έχει ξεκάθαρη αποστολή. Ξεκάθαρη εντολή να χτυπήσει, να κάψει το δάσος και τα μονοπάτια με πύρινα βλήματα.

Ξεκάθαρη διαταγή ανωτέρων! Αυτό εκπαιδεύτηκε να κάνει. Πρέπει να χτυπήσει!

Για μια στιγμή διστάζει... Βλέπει γυναίκες και παιδιά να κοιτούν προς τον ουρανό το σιδερένιο τέρας που τους σημαδεύει. Κάποιοι χαιρετούν, άλλοι κάνουν χειρονομίες μίσους, μερικοί πυροβολούν, κάτι παιδιά πετούν πέτρες, πολλοί κρύβονται κι εμείς αμίλητοι, μ' ακουμπισμένο το κεφάλι στο τζάμι του λεωφορείου μας γινόμαστε αυτόπτες μάρτυρες της Ιστορίας...

Η μουσική γίνεται πιο δυνατή, ο νεαρός από την Αλαμπάμα ξανακάνει στροφή, τώρα πετάει ακριβώς πάνω από τους πιο ψηλούς λόφους που κυκλώνουν το μεγάλο ποτάμι... Μπροστά του απλώνεται ένας ελιγμός του Μεκόνγκ, σαν καμπύλες χορεύτριας και δίπλα μια όμορφη μικρή πόλη με λευκούς ναούς και ταχτοποιημένα χωράφια γύρω από τα σπίτια...

Ο νεαρός από την Αλαμπάμα έχει προετοιμάσει εδώ και μέρες την απόδρασή του από την κόλαση. Αφήνει να λυθεί ένα λευκό σεντόνι που φανερώνει τις προθέσεις του και προσγειώνει το ελικόπτερο στα λευκά βότσαλα που απλώνονται στην ακτή του ποταμού. Σβήνει τις μηχανές, βγαίνει απ' το ελικόπτερο, κουνάει το λευκό σεντόνι, βγάζει το κράνος, πετάει τη στολή, πετάει και το όπλο του στο ποτάμι...

Σηκώνει τα χέρια και προχωρά προς τους χωρικούς. Δεν θέλει άλλον πόλεμο. Παραδίνεται για να ελευθερωθεί. Τώρα είναι ελεύθερος.

Εδώ, στην πίσω αυλή της Ινδοκίνας, στην πιο αυθεντική της χώρα, στο Λάος, εδώ που ο κόσμος υπέφερε από τον πόλεμο χωρίς να κάνει πόλεμο...

Εδώ φτάσαμε, με μοναδικό στόχο να γνωρίσουμε τη μυστική καρδιά αυτού του τόπου, την παλιά πρωτεύουσα και την πιο γραφική πόλη του Λάος, τη Λουάνγκ Πραμπάνγκ.

Άφιξη στο ξενοδοχείο, τακτοποίηση στα δωμάτιά μας, δείπνο, κουβέντα και μία ακόμα ενδοσκόπηση

Διανυκτέρευση

10^η ΜΕΡΑ: Λουάνγκ Πραμπάνγκ - πλεύση στο Μεκόνγκ - Η ευσεβής πρωτεύουσα

Αφύπνιση ή όχι. Ξυπνάμε μόνοι μας ή μας ξυπνάει κάποιος πάντως κάθε μέρα είναι σα να μπαίνουμε σ' ένα καινούριο όνειρο.

Σήμερα όποιος το επιθυμεί ξυπνάει νωρίς για κάτι μοναδικό... Να παρακολουθήσει και να συμμετάσχει αν θέλει στο καθημερινό πρωινό τελετουργικό... Εκατοντάδες μοναχοί με το σαφράν ράσο τους περπατούν σε πομπή

συλλέγοντας προσφορές ρυζιού από τους ευσεβείς κατοίκους κατά μήκος των δρόμων. Στιγμές μοναδικές και για την ψυχή και για την κάμερα του κινητού που απαθανατίζει τα πάντα...

Πώς θα διαλέξουμε μετά φωτογραφίες; Πώς να σβήσουμε και ποια; Είναι όλα σημαντικά και πολύτιμα όσα βιώνουμε αυτές τις μέρες.

Επιστρέφουμε στο ξενοδοχείο για πρωινό κι αμέσως, σαν ακαριαίο restart, σα μια επανεκκίνηση της μέρας, αναχωρούμε και πάλι όλοι μαζί πια απ' το ξενοδοχείο και επιβιβάζομαστε σε πλοiάριο για κρουαζιέρα στον ποταμό Μεκόνγκ...

Φτάσαμε στα δύο συνδεδεμένα σπήλαια που κατοικούνται από χιλιάδες επιχρυσωμένους Βούδες, σχήματα και μεγέθη ενός θεού, αναθήματα και προσφορές ανθρώπων σε έναν θεό που ήθελε να είναι μόνον άνθρωπος...

Αυτή η γωνιά της Ινδοκίνας, η πιο ήσυχη, η μάλλον πιο περίεργη, ίσως η πιο πολύχρωμη, δεν μας αφήνει να φύγουμε έτσι εύκολα... Χειροτεχνίες χωρικών, εργαστήρια, τα λες και «αυτοσχέδια επιβίωση», παραδοσιακά επαγγέλματα...

Μετά τη σχέση με τη φύση, θα επιδιώξουμε σχέση με την πόλη τώρα. Επιστροφή στη Λουάνγκ Πραμπάνγκ για να «συναντηθούμε» με την ιστορία της πρωτεύουσας. Πανοραμική των πάντων Ξενάγηση στην Ιστορία

Η μικρή πόλη είναι ένα μεγάλο γοητευτικό χωριό. Αυτό είναι η πρωτεύουσα του Λάος. Μια πόλη που αποτελείται από 58 διαφορετικά χωριουδάκια με τέτοιο πολιτισμικό πλούτο και διαφορετικότητα που η ΟΥΝΕΣΚΟ την ενέταξε στη λίστα της ως Παγκόσμια Κληρονομιά.

Θα γνωρίσουμε δρόμους, ανθρώπους, τις αγορές, ένα παλάτι σε μια Λαϊκή Δημοκρατία, άλλο και τούτο πάλι, παλάτι σε Λαϊκή Δημοκρατία, ναοί για άθεους, γέμισε ο κόσμος με παράλογα... Μάλλον εδώ δεν υπάρχει άθεος με τόσο μυστήριο που περιβάλλεται ζωή και θάνατος.

Βουδιστικοί ναοί παντού, ο Wat Visoun και ο Wat Xiengthong με τις παράξενες στέγες, ο Wat Sene ο πιο όμορφος, ο Wat Mai ο μεγαλύτερος κι ο πιο πλούσιος διακοσμημένος... Πανίσχυρη η αθεϊστική θρησκεία, πανίσχυρος ο βουδισμός στο βόρειο Λάος, εμφανές παντού από την απόλυτη ευγένεια των κινήσεων και των βλεμμάτων.

Ο «περίπατος» στα ίχνη της χώρας συνεχίζεται...

Πάμε κι ως το Μουσείο του Παλατιού, εκεί κατοικούν συλλογές απίθανες, αγάλματα, τοίχοι καλυμμένοι με μωσαϊκό, γαλλικοί καθρέφτες και ένα κομμάτι φεγγαρόπετρας που δόθηκε στο «λαό του Λάος» από τον πρόεδρο Νίξον...

Μέσα στο πανομοιότυπο μοντέλο που κινούμαστε οι άνθρωποι, παραδόξως, οι χωρικοί σε αυτά εδώ τα μέρη είναι διαφορετικοί, κάθε χωριό άλλα ρούχα, άλλα κοσμήματα, άλλα υφάσματα, λίγο πιο πέρα άλλη γλώσσα και φυσιognωμίες. Σχέση με τους δρόμους και τις γωνιές της.

Αν κατορθώσουμε, και λίγη, όποια σχέση με τους ανθρώπους της... Όλοι έχουν μάθει στο Λίγο, το Λίγο είναι ο Νόμος εδώ, το Λίγο και το Μοιράζομαι.

Τελευταίο απόγευμα σ' αυτή την παράξενη χώρα. Τελευταίος περίπατος στις αγορές.

Βόλτα, ψώνια-δεκανίκια, μπαστούνια τής μνήμης για τα χρόνια που έρχονται, μικρό μαγνητάκι να θυμίζει πως κάποτε ασκούσε έλξη εκπληκτική πάνω μας ο Άγνωστος Κόσμος...

Ωραία θα ήταν να κλείσει η βραδιά με κάποια, όποια, τελετή κι ένα ωραίο δείπνο... Θα φροντίσει ο συνεργάτης μας γι' αυτό.

Διανυκτέρευση

11^η ΜΕΡΑ: Λουάνγκ Πραμπάνγκ - χωριά μειονοτήτων - Πτήση για το Ανόι - πορεία προς το μεγάλο φινάλε!

Δεν τελειώσαμε με το Λάος. Ετούτο το πρωινό έχει τα δικά του δώρα. Η πτήση μας για Βιετνάμ είναι απογευματινή ώστε να μπορέσουμε να ρουφήξουμε λίγο ακόμα απ' αυτή την όμορφη και παράξενη πατρίδα κάποιων.

Εκδρομή στη φύση, εκδρομή και ξενάγηση στα χωριά των διαφόρων φυλών και μειονοτήτων του Λάος.

Όμορφη φύση παντού γύρω μας, μια εκπληκτική διαδρομή ως τους κοντινούς καταρράκτες και ύστερα θα κινηθούμε προς τα μικρά, απομονωμένα, πρωτόγονα χωριά όπου ζουν άνθρωποι μόνο με τα απολύτως απαραίτητα, χωριά σα φωλιές στο δάσος ή πιο σωστά στη ζούγκλα της απέναντι όχθης του μυαλού.

Κοιτάζοντας το ρου του μεγάλου ποταμού που εκεί στα βόρεια είναι γρήγορος και μοιάζει ανυπόμονος, καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται για μια τελείως διαφορετική περιοχή. Τα νερά του έρχονται από την Ταϊλάνδη και από την Κίνα.

Είναι συγκλονιστικό να συνειδητοποιεί κανείς για μια ακόμα φορά πως γύρω από ένα ποτάμι, δίπλα στο νερό άνθισε τόση ζωή... Οι λαοί που ζουν σε αυτά τα μέρη, στο βόρειο Λάος, στην Ταϊλάνδη, στη Νότια Κίνα, είναι οι ίδιοι. Απομονωμένες μειονότητες, ήταν πάντοτε εκεί, πολύ πριν χαραχθούν τα σύνορα.

Εκεί για πολλά-πολλά χρόνια έγραφε χρυσή ιστορία το όπιο, εδώ είναι οι δρόμοι και τα μονοπάτια του, μέγιστη αξία για όλους εδώ, φάρμακο για το σώμα και για την ψυχή και συγχρόνως δηλητήριο για γενιές πολλές, διαφθορά για κράτη-υποκριτές.

Παράξενο ίσως αλλά, δεν επηρέασε καθόλου τη ζωή των χωρικών καθώς απλώς το πουλούσαν και το μετέφεραν προς τις πόλεις. Άξιο μελέτης αλλά οι χωρικοί δεν έγιναν ποτέ συστηματικοί χρήστες, εξαρτημένοι...

Οι ρυθμοί των πόλεων το είχαν μάλλον περισσότερη ανάγκη, οι άνθρωποι των πόλεων και οι ρυθμοί τους σκύβουν ταπεινά το κεφάλι και ζητούν «βοήθεια»... Τελευταίες στιγμές στο Λάος και μοιάζουν σα να μπήκαμε σε κήπο ψυχεδέλειας. Το όπιο γίνεται σήμερα πρωταγωνιστής και αφορμή για ιστορίες ανθρώπων και τεράτων...

Το όπιο τότε... Το όπιο τώρα... Σήμερα, έχουμε τρίτης και τέταρτης γενιάς οπιούχα, πολλά και πανίσχυρα, έχουμε οθόνες τηλεφώνων, υπολογιστών και τηλεόρασης ανοιχτές συγχρόνως, έχουμε φοβίες, προκαταλήψεις, βεβαιότητες κι ένα σωρό «πειραγμένα» ψυχότροπα που έγιναν το όπιο της Δύσης... Αναχωρούμε για το αεροδρόμιο. Τελευταίες στιγμές σε τούτη εδώ τη χώρα που μέσα σε λίγο χρόνο πήρε θέση και διάσταση μέσα μας. Το Λάος μέσα απ' την αφάνεια ή τη διακριτική ύπαρξή του έχει βρει τον τρόπο να μπαίνει στις καρδιές των ανθρώπων. Για δυο μέρες, ξεχάσαμε πόλεις, βουητό, ρυθμούς απάνθρωπους, ραντεβού αλλεπάλληλα, αν δεν είχε την κάμερα, ακόμα και το κινητό μας θα είχαμε ξεχάσει. Για δυο μέρες χαθήκαμε στο πράσινο της κοιλάδας του Μεκόνγκ, η φύση έγινε καθημερινότητα και ντεκόρ της ζωής μας, τα μάγια μιας ήσυχης κοινωνίας που υφαίνει ακόμα τα όνειρά της σε αργαλειό. Στην απέναντι όχθη, ένας γέροντας, γυρτός, με λευκή γενειάδα προσπαθεί να καθίσει σ' ένα πλατύσκαλο... Σχεδόν κουλουριασμένος σηκώνει το κεφάλι και μας κοιτάζει με χαμόγελο... Τα χαρακτηριστικά του δεν είναι ασιατικά, ηευγένεια όμως της όψης του, ναι! Ό,τι και να έκανε ο χρόνος, τα χρόνια, οι δεκαετίες που πέρασαν, είναι ξεκάθαροίδιος με κείνον τον νεαρό από την Αλαμπάμα που έφτιαξε προχθές το μυαλό μας...

Νεαρέ, κι αν σας βάφτισε η Ιστορία λιποτάκτη, εμείς σας λέμε γενναίο!

Πτήση για το Ανόι Μεταφορά στο ξενοδοχείο μας, παίρνουμε τα

δωμάτιά μας, λίγος χρόνος για ξεκούραση, μια βόλτα εκεί γύρω, για να

γνωρίσουμε τη γειτονιά μας, για μια πρώτη εικόνα, ιδέα και γεύση.

Δείπνο και διανυκτέρευση

12^η ΜΕΡΑ: Ανόι - Στα νερά της Μνήμης

Η ησυχία του Λάος μάς παρέσυρε σε μια γαλήνια κορύφωση, ο τόπος κι εμείς, σα δυο κορμιά που συναντήθηκαν ερωτικά κι έφτασαν συγχρόνως στην απόλυτη έκσταση όμως, δεν ξεχνούν πως είναι παράνομοι εραστές, πρέπει γρήγορα να ντυθούν και να τρέξουν γιατί το φως και η πραγματικότητα δεν πρέπει να τους βρει μαζί... Ξεκινήσαμε για Βιετνάμ και Κομπότση και σαν αστραπή μπήκε στη ζωή μας και το Λάος, αλλά πρέπει να επιστρέψουμε εκεί απ' όπου ξεκινήσαμε...

Βρισκόμαστε και πάλι στο Βιετνάμ και το ταξίδι έχει ακόμα πολλά δώρα να προσφέρει... Σήμερα ξυπνήσαμε στο Ανόι, στο μεγάλο στολίδι της χώρας, το κόσμημα του βορρά! Βρισκόμαστε για φινάλε στην πιο... «βιετναμέζικη» επαρχία της χώρας και συγχρόνως στην πρωτεύουσα.

Χθες πετάξαμε ακριβώς πάνω από τη μεθόριο των δύο χωρών, Λάος και Βιετνάμ, πάνω από την κοιλάδα και το οχυρό του Ντιεν Μπιεν Φου, εκεί όπου εγκλωβίστηκαν χιλιάδες Γάλλοι στρατιώτες το 1954 και αναγκάστηκαν σε

συνθηκολόγηση. Χθες φαίνονταν πεντακάθαρα όλα κάτω, βλέπαμε όλοι απ' το παράθυρο της θέσης μας στο αεροπλάνο τα φαντάσματα της σύγχρονης ιστορίας...

Σήμερα θέλουμε να καταλάβουμε το Τί, το Πώς, το Γιατί της Ιστορίας ετούτης της χώρας.

Γιατί ένας αγρότης από τη Βόρεια Γαλλία βρέθηκε σε αυτόν εδώ τον τόπο και πολέμησε...

Για ποιο πράμα πολέμησε;

Γιατί έχασε το πόδι του, το παιδί του... Γιατί έχασε την ψυχή του;

Πώς έφτασε να πιστεύει ότι μπορεί να είναι χαρούμενος κλέβοντας γη και αναμνήσεις άλλων ανθρώπων σε άλλη ήπειρο; Ένας αγρότης από τη Βόρεια Γαλλία, ένας φοιτητής απ' την Ιαπωνία, ένας σερβιτόρος απ' την Αλαμπάμα...

Δεν έχουμε πολλά πολλά περιθώρια χρόνου και υπομονής. Θα συλλάβουμε και θα ανακρίνουμε το Ανόι μέχρι να δώσει απαντήσεις για όλα.

Η μέρα στο Ανόι είναι μια μέρα συναντήσεων και συμπερασμάτων. Έχουμε ραντεβού ακόμα και με τον ηγέτη που έφτιαξε το σύγχρονο Βιετνάμ.

Πρωινό και μπαίνουμε κατ' ευθείαν στα βαθιά της ανάκρισης. Το χάος αυτής της πόλης βοηθάει στην κατανόηση του χάους της Ιστορίας του τόπου αυτού.

Ξενάγηση υπό μορφή ανάκρισης... Τί έγινε; Γιατί έγινε; Πώς;

Βρισκόμαστε στην καρδιά της πόλης, στεκόμαστε μπροστά στην όμορφη λίμνη. Περπατάμε για λίγο. Από μόνο του το περπάτημα στο Ανόι είναι μια περιπέτεια. Το να αποφύγεις τα δίκυκλα είναι μια συνεχής πρόκληση, νιώθεις ήρωας μιας εικονικής πραγματικότητας της ζωής σου.

«Όταν μιλάει η Αταξία, η Τάξη να σωπαίνει, έχει μεγάλη πείρα ο χαμός.»

Άφθαστη γοητεία σε κάθε της σημείο. Τα αποικιακά κτίρια, η Παγόδα του Ενιαίου Στύλου, ο Ναός της Λογοτεχνίας, όαση διανόησης, ησυχαστήριο και κινητήριοι μοχλός της χώρας και λίγο πιο κει... Το Συγκρότημα των Μνημείων του Χο Τσι Μινχ...

Ένα θρύλος μάς περιμένει... Μας περιμένει ψύχραιμος, και ήρεμος στο μαυσωλείο του. Ο Χο Τσι Μινχ διατηρεί ένα ανεπαίσθητο χαμόγελο, ίσως είναι το ύφος ενός ακλόνητου διαπραγματευτή. Δε μιλά. Κι αυτό στη φαντασία μας, αντί για νεκρό σε μαυσωλείο, τον ζωντανεύει ακόμα περισσότερο και τον κάνει πιο απρόβλεπτο.

Ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης της Ιστορίας της περιοχής αυτής του κόσμου, ο Χο Τσι Μινχ σύμβολο και έμπνευση μιας ολόκληρης εποχής κι ενός ολόκληρου λαού, γίνεται τώρα σημείο εκκίνησης του επιλόγου γι' αυτό το σπουδαίο ταξίδι.

Το αιώνιο κρεβάτι του Χο Τσι Μινχ, το σπίτι του σε ένα ωραίο πάρκο, οι πολύβουοι δρόμοι στο Ανόι...

Και τί δεν έχει αυτή η πόλη...

Απέναντι, το Μουσείο Εθνολογίας, το μουσείο που διηγείται τη ζωή, την καθημερινότητα και τα όνειρα των 54 εθνοτικών ομάδων της χώρας.

Με το τέλος της απόλυτης πανοραμικής-ανάκρισης, θα πάμε για φαγητό και το απόγευμα θα επισκεφτούμε τον εμβληματικό ναό Ngoc Son στο νησάκι-παράδεισο μέσα στη λίμνη Hoan Kiem...

Οδεύουμε προς φινάλε... Τί μπορεί να είναι η είσοδος σε μια Τελευταία Πράξη Ταξιδιού;

Τί μπορεί να σταθεί δίπλα σ' όλα τα σπουδαία και μεγάλα που τόσες μέρες βιώνουμε;

Μόνον ένα μικρό, ταπεινό, λαϊκό θέαμα σα βάρκα κι αυτό μας πάει μέσα σε λίγες στιγμές σ' ολόκληρη την Ινδοκίνα... Κουκλοθέατρο στο νερό. Μια παράδοση που ξεκίνησε από τις λάσπες των ορυζώνων, τα παραμύθια των αγροτών και οι δοξασίες των χωριών ντυμένα με υφάσματα και βουτηγμένα στο μόνιμα πλημμυρισμένο χώμα μιας μακρινής γης. Μιας γης που αγκαλιάζει εκατομμύρια φτωχούς και τους δίνει λίγο, να μην λίγο αλλά πάντα κάτι να φάνε, σαν την πιο τρυφερή μάνα που παλεύει για τα πολλά παιδιά της, λίγο ρύζι για όλα, **...το Λίγο του Κόσμου γίνεται η Ιστορία της Επιβίωσης!**

Μετά την παράσταση, μετά από αεροπλάνο, βάρκες και λεωφορεία, θα πάρουμε ένα rickshaw, ένα τρίκυκλο ποδήλατο για βόλτες μέσα στη δαιδαλώδη παλιά πόλη, στη συνοικία με τους δρόμους των συντεχνιών, όπου

ακόμα χτυπάει η καρδιά του παραδοσιακού εμπορίου.

Ο ελεύθερος χρόνος μετά τη βόλτα, θα είναι μια ωραία ευκαιρία για να εξερευνήσει ο καθένας ό,τι θέλει από το Ιστορικό Κέντρο.

Βρισκόμαστε στην κομψή, την εκλεπτυσμένη συνοικία, θαυμάσια όλα γύρω, σαν ευκαιρίες όλα, ευκαιρία για ψώνια, ευκαιρία για ένα καλό εστιατόριο, ένα μπαρ...

Κι ύστερα επιστροφή στο ξενοδοχείο. Μέχρι να έρθει η ώρα της απόσυρσης, μοναδική ευκαιρία της μέρας για συνειδητοποίηση του απόλυτου ταξιδιού!

Διανυκτέρευση

13 ΜΕΡΑ: Ανόι - Νινχ Μπινχ - Ταμ Κοκ - Ανόι

Άλλη μια μέρα εμπειρίας στη Βιετναμέζικη ύπαιθρο. Μια ακόμη μέρα απaráμιλλης ομορφιάς. Άλλη κατεύθυνση σήμερα, προς την ενδοχώρα, στην επαρχία που είναι με δώρα και εκπλήξεις φορτωμένη. Η επαρχία των χρωμάτων και των πολλαπλών ερεθισμάτων.

Κάθε μέρα μια καινούρια προσδοκία επιβεβαιώνεται.

Σήμερα ολόκληρη εκδρομή σε μια συγκλονιστικά όμορφη περιοχή, όπου θα ξαναρθούμε σ' επαφή με το Βιετνάμ των Δυναστειών, εκείνη τη λαμπρή εποχή που «έπεισε» τους Ευρωπαίους πως πρέπει να τεθεί υπό έλεγχο.

Θα πάμε στην παλιά πρωτεύουσα, Χόα Λου, θα επισκεφτούμε ανάκτορα και ναούς αφιερωμένα στους αυτοκράτορες Ντινχ και Λε που έβαλαν κάποτε το λιθαράκι τους για κάποιες λαμπρές σελίδες της ιστορίας αυτής της χώρας.

Κι ύστερα, θα συνεχίσουμε για το Ταμ Κοκ... Εκεί θα δώσουμε χώρο και χρόνο στη γαστρονομία. Η Βιετναμέζικη κουζίνα είναι σύμφωνα με πολλούς η ωραιότερη κουζίνα της Ασίας. Θα καθίσουμε γύρω απ' το τραπέζι για ένα φεστιβάλ γεύσεων με τοπικές σπεσιαλιτέ που κάποιες μοιάζουν με σπεσιαλιτέ της Θεσσαλίας... Κατσικάκι βιετναμέζικο με ρύζι!!!

Μετά το γεύμα, άλλη μία μοναδική εμπειρία...

Γυναίκες «καπετάνισσες» μάς περιμένουν στην όχθη, μας επιβιβάζουν στις βάρκες τους, τραβούν κουπί με τα πόδια, ναι, βλέπουμε πράγματα απίθανα σ' αυτό το ταξίδι, κουπί με τα πόδια, οι βάρκες που λικνίζονται σα χορεύτριες της ανατολής, ελίσσονται νωχελικά στο ποτάμι κι εμείς βλέπουμε με τα μάτια μας πως όσες δουλειές κάνουν τα χέρια μπορούν να τις κάνουν και τα πόδια...

Ξαναγνωρίζουμε την ψυχή και το σώμα μας αυτές τις μέρες.

Γυναίκες αγρότισσες, καπετάνισσες και αυτοσχέδιες ξεναγοί, μας δείχνουν τα μέρη τους, τον τόπο που η Μοίρα αποφάσισε να γεννηθούν, τα φυτά και τα ζώα δίπλα στα οποία μεγάλωσαν, τα σύννεφα του ουρανού τους και την ορμή του ποταμού τους. Τα μάτια τους μιλούν με αγάπη για όσα βλέπουν τα μάτια μας. Ό,τι έχουμε φανταστεί και ονειρευτεί από αυτή την περιοχή του κόσμου, ό,τι έχει ποθήσει η ταξιδιωτική μας φαντασία, ό,τι διαβάσαμε κι ακούγαμε χρόνια... είναι τώρα μπροστά μας. Στιγμές πραγματοποίησης ονείρου!

Είναι όλα τόσο ονειρικά που δεν μπορούσε να λείπει εκείνη... Στην απέναντι βάρκα που πλησιάζει στέκεται όρθια η Κατρίν Ντενέβ, κρατάει ένα γράμμα στο χέρι, διαβάζει μελαγχολικά ... «Αγαπημένη μου Καμίλ, παιδί μου...» Η φωνή ενός χωρικού γκρεμίζει την Κατρίν Ντενέβ την εξαφανίζει απ' τα μάτια μας και μας επαναφέρει στην πραγματικότητα...

Παράλληλες πραγματικότητας γύρω μας... Οι γυναίκες εξακολουθούν να κωπηλατούν με τα πόδια τους και μας φέρνουν σ' έναν τόπο κατάσπαρτο με αρχαία σπήλαια μέσα σε καταπράσινους ορυζώνες. Ταμ Κοκ... «Οι Τρεις σπηλιές»... Απίθανο φυσικό κάλλος, «ο κόλπος Χαλόνγκ στη στεριά» τον λένε άλλοι...

Δεν ξέρουμε τί να πρωτοφωτογραφίσουμε. Όποιος δεν ήρθε με power bank χάθηκε...

Απόδραση ρομαντική, τοπίο καταπράσινο, σπήλαια ασβεστολιθικά αλλά... στην ίδια στιγμή καίει άσβεστη μέσα μας η φλόγα για λίγα ψώνια.

Επιστροφή το απόγευμα στο Ανόι και επίθεση στα παζάρια και στις αγορές... Όσοι θέλουν ακολουθούν για μια

ακόμα βόλτα με τρίκυκλα στις χαμένες γειτονιές της πόλης...

Διανυκτέρευση

14^η ΜΕΡΑ: Ανόι - Κόλπος Χαλόνγκ - Διανυκτέρευση εν Πλω

Τελευταία νύχτα, προτελευταία μέρα. Μέρα και νύχτα ολόκληρες!

Αφύπνιση, πρωινό και αναχωρούμε...

Σήμερα θα κάνουμε την πιο μεγάλη μας διαδρομή στο Βιετνάμ, σήμερα πάμε προς τα ανατολικά προς τη θάλασσα της Κίνας, μέσα από χωριά και ορυζώνες. Αμέτρητα μαγαζάκια περνούν μπροστά απ' τα μάτια μας, πινακίδες διαφημίζουν τον κόπο που κρύβουν μέσα τους, για μας σα ζωγραφιές πάνω σε ξύλο, ακατανόητα όλα, ένας κόσμος άλλος όλο αυτό που ζούμε δυο βδομάδες τώρα.

Και να κάτι γνώριμο... Σύνθημα γραμμένο με λατινικούς χαρακτήρες... Λίγο ξεθωριασμένο, ξεθώριασε η διεκδίκηση, απονευρωμένη η ορμή της... Το χέρι που κάποτε το έγραψε πίστευε σ' ένα σωρό ιδέες που αποδείχτηκαν πλάνη... Κι αν δεν ήταν πλάνη, χαρά πάντως δεν έφεραν... Συνθήματα γραμμένα με λατινικούς χαρακτήρες... Αλλού συνθήματα μιας παλιάς επανάστασης, αλλού προϊόντα μια καινούριας ανάγκης, ένα «σ' αγαπώ» ("Anh Yêu Em"), γραμμένο σ' έναν τοίχο, δίπλα από ένα μικρό κομμωτήριο!

Μ' όλα όσα περνούν μπροστά απ' τα ματιά μας πλησιάζουμε στο σημερινό μας προορισμό και στόχο: Να γνωρίσουμε τα «δόντια του δράκου», αυτό έχουμε για στόχο σήμερα, τα «δόντια» που έπεσαν κάποτε ως σπορά από τον ουρανό κι έγιναν διάσπαρτα μικρά νησάκια. Κάπως έτσι περιγράφει ο μύθος το Χαλόνγκ το θαύμα που θα δουν τα μάτια μας...

Απίστευτο το τοπίο!

Απίστευτη η αίσθηση του να πλέεις ανάμεσα σε αυτές τις νησίδες που αυτόματα σε μεταφέρουν σε ταινία, σε όνειρο ή σε θαύμα. Κάθετα βράχια με πράσινα στεφάνια στην κορυφή τους. Θολό το χρώμα της θάλασσας και μυστηριώδες. Όλοι και Όλα ένα μυστήριο!

Όλοι θέλουμε να τα φωτογραφίσουμε όλα!

Επιβιβαζόμαστε στο πλοίο, εδώ θα διανυκτερεύσουμε απόψε...

Απίθανη αίσθηση... αξέχαστη στιγμή!

Για 24 ώρες θα κινούμαστε με το πλοίο και με το μυαλό... Πλέουν όλα... Ένα απίστευτο ταξίδι πλεί προς το τέλος του... Πλέουμε στην προστατευόμενη περιοχή του κόλπου του Χαλόνγκ, Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Ενώ το πλοίο κινείται, για μια στιγμή πλέει μέσα μας η αμφιβολία αν τελικά αυτό το σκηνικό γύρω είναι πραγματικό ή μέρος ενός ονείρου που ξαφνικά θα τελειώσει κι ανοίγοντας τα μάτια θα δούμε μπροστά μας το Πεδίο του Άρεως ή το Λευκό Πύργο...

Δεν είναι όνειρο τελικά, ο Δράκος χαμογελά και μας δείχνει τα Δόντια του, απίστευτο σκηνικό με χιλιάδες νησιά και νησίδες αναδύονται, πλωτά χωριά και φάρμες, σπήλαια βυθός και ουρανός...

Ένα αστέρι πέφτει ακριβώς πάνω μας. Την πραγματικότητα του ονείρου σαρώνουν οι μυρωδιές των θαλασσινών που σερβίρονται.

Στο βλέμμα κάποιων είναι καθαρή η ευγνωμοσύνη προς τη ζωή, που αξιώθηκαν να έρθουν ως εδώ... Φτάσαμε ως τα «Δόντια του Δράκου»!

Βαρκούλες περνούν δίπλα μας, καράβι το μυαλό θυμάται όσους λείπουν και γράφει με δάκρυα την καρτ ποστάλ που είχε πάρει μαζί του στην καρδιά:

«Είμαι στην Ινδοκίνα και μου λείπεις πολύ... Σ' αγαπάω αλλά δεν έχω τρόπο πια να στο δείξω... Βιάστηκες...».

Θα διανυκτερεύσουμε εν πλω. Όλη νύχτα μ' αυτό το τοπίο γύρω... Όλη νύχτα στην αγκαλιά ενός φυσικού θαύματος!

Η ψυχή γεμάτη Το μυαλό ηφαίστειο Δείπνο και Διανυκτέρευση

15^η & 16^η ΜΕΡΑ: Κόλπος Χαλόνγκ - Ανόι - Επίλογος - Επιστροφή

Νωρίς το πρωί τα νησιά γύρω ξυπνούν απ' τις κραυγές των πουλιών που φωλιάζουν στην πυκνή βλάστηση... Αυτό, σιγά-σιγά μας ζωντανεύει κι εμάς.

Είναι η τελευταία μέρα... Ο ήλιος ανατέλλει στον κόλπο του Χαλόνγκ και κάποιοι από μας, ανεβαίνουν στο κατάστρωμα για ένα μάθημα Τάι Τσι που έχει κανονιστεί από το βράδυ.

Ύστερα, πρωινό κι όλοι μαζί, με τη μελαγχολία που διέπει κάθε τέλος, παρατηρούμε το πλοίο που κινείται προς την ηπειρωτική χώρα περνώντας μέσα από εκπληκτικούς βραχώδεις σχηματισμούς.

Άφιξη στο Ανόι. Χρόνος ελεύθερος στο κέντρο της πόλης για τις τελευταίες βόλτες, τα τελευταία ψώνια, έστω ένα τελευταίο αναπάντεχο τυχαίο επεισόδιο του δρόμου και της αγοράς που θα γίνει ανάμνηση.

Η Αυλαία έχει ξεκινήσει να πέφτει. Είμαστε στο λεωφορείο και οδεύουμε προς το αεροδρόμιο.

Μουσική και ενδοσκόπηση του καθενός

Σε σωστή ώρα δύνει ο χρόνος του ταξιδιού. Απροσδόκητη ομορφιά, απλόχερος εξωτισμός, Ιστορία, και ιστορίες και μουσικές... Για 15 μέρες επιχειρήσαμε να γνωρίσουμε, να φωτίσουμε, αλλά κυρίως να νιώσουμε.

Ξύπνησαν μνήμες ραδιοφώνου μιας κάποιας εποχής που κάποιοι ήταν νέοι, φοιτητικά δωμάτια και αγωνία για όλα του κόσμου τα παράταιρα. Ο Πόλεμος του Βιετνάμ από νέα καθημερινότητας έγινε πλέον Ιστορία και ταξίδι.

Η Ασία μάς χαιρετά και η Ασία μάς περιμένει για κάποιο άλλο κεφάλαιο γεωγραφίας και Ιστορίας. Ο πόλεμος του Βιετνάμ τελείωσε κι εμείς γνωρίσαμε τη χαρά της ζωής, σκύψαμε και ήπιαμε από την πηγή της ελπίδας που αναβλύζει εκεί που κάποτε έπεφταν φωτιές από τον ουρανό.

Οι βόμβες της Ιστορίας, οι θεοί και οι άνθρωποι, οι μύθοι και η πραγματικότητα που αρνούμαστε κι επιστρέφουν ύστερα σαν εφιάλτες, οι διηγήσεις του πολέμου και τα όνειρα για ειρήνη, η φύση, ζούγκλα και η ομορφιά της, η ζούγκλα της Ιστορίας και των υπόγειων διεργασιών και διαβουλεύσεων, ο Λόγος, η μουσική, η απόφαση για ταξίδι, το ταξίδι πριν έρθει η ώρα του, το ταξίδι τώρα κι αυτό που θα συνεχίζεται μέσα μας στα χρόνια που έρχονται...

Ο νεαρός οδηγός μάς κοιτάζει απ' τον καθρέφτη, προσπαθεί να μας πει πως φτάνουμε στο αεροδρόμιο. Όμορφο παιδί. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του είναι ανάμεικτα, δύση και ανατολή στο ίδιο πρόσωπο...

Ίσως ο εγγονός του πιλότου από την Αλαμπάμα.

Ο εγγονός εκείνης της απόφασης να μην πέσουν κάποιες βόμβες. Έστω μια βόμβα λιγότερη είναι μια ανθρώπινη ιστορία παραπάνω.

Άφιξη στο αεροδρόμιο του Ανόι και πτήση για Αθήνα

ΚΟΣΤΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ & ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Κόστος κατ' άτομο		
Δίκλινο	Επιβάρυνση μονόκλινου	Φόροι*
3295 €	895 €	1240 €

*Φόροι αεροδρομίων, επίναυλος καυσίμων, φόροι καυσίμων, ταξιδιωτική ασφάλεια κλπ.

ΠΤΗΣΕΙΣ ΜΕ TURKISH AIRLINES

TK1846	17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025 ΑΘΗΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ	2200 2340
TK0162	18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΣΑΪΓΚΟΝ	0205 1610
TK0165	31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025 ΑΝΟΪ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ	2230 0540 (01.11)
TK1843	01 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΑΘΗΝΑ	0810 0840

Περιλαμβάνονται

- Αεροπορικά εισιτήρια
 - Περιλαμβάνονται και τα αεροπορικά εισιτήρια των τεσσάρων (4) πτήσεων εκεί, μεταξύ των τριών χωρών, προκειμένου να γίνουν όλα εύκολα και ο χρόνος να είναι ουσιαστικός για να χαρούμε τον τόπο εκεί.
 - Έλληνας Συνοδός καθ' όλη τη διάρκεια της εκδρομής
 - Τοπικός ξεναγός όπου απαιτείται
 - Πλήρες πρόγραμμα ξεναγήσεων
 - Επιλεγμένα Ξενοδοχεία 4* & 5* με πρωινό (μπουφέ)
 - Ημιδιατροφή
 - Μεταφορές από / προς αεροδρόμια / ξενοδοχεία εξωτερικού με πολυτελές κλιματιζόμενο πούλμαν
 - Φιλοδωρήματα / αχθοφορικά / τοπικοί φόροι ξενοδοχείων
 - Ασφάλεια αστικής ευθύνης και ταξιδιωτική ασφάλιση
 - Ασφάλεια COVID 19 για συμμετέχοντες έως 75 ετών και ατυχήματος ανεξαρτήτου ηλικίας
- Δεν περιλαμβάνονται

- Κόστος έκδοσης βίζας στην κάθε χώρα
- Είσοδοι σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους, θεάματα και γενικά όπου απαιτείται
- Ποτά / αναψυκτικά κατά τη διάρκεια των γευμάτων / δείπνων
- Ό,τι ρητά δεν αναφέρεται.

Πολιτική πληρωμών

30% του ποσού με την επιβεβαίωση της κράτησης
70% του ποσού 30 ημέρες πριν την αναχώρηση (17.09.2025)

Πολιτική ακυρώσεων

50-40 ημέρες πριν την αναχώρηση, απώλεια προκαταβολής
39-30 ημέρες πριν την αναχώρηση, 75% παρακράτηση του ποσού
29 ημέρες πριν την αναχώρηση, 100% παρακράτηση του ποσού

Γενικές σημειώσεις

1. Απαιτείται διαβατήριο 6μηνης ισχύος, το οποίο πρέπει να διαθέτει -ισάριθμες των χωρών που θα επισκεφθούμε- λευκές σελίδες στο διαβατήριο.
2. Κάτοχοι μη ελληνικών διαβατηρίων να μας ενημερώσουν εγκαίρως.
3. Απαιτείται VISA εισόδου, για την οποία θα απαιτηθούν περαιτέρω στοιχεία από εσάς για την έκδοσή τους.
4. Τα πρόγραμμα μπορεί να εκτελεστεί με διαφορετική σειρά χωρίς να παραληφθεί τίποτα. Το τελικό πρόγραμμα θα δίνεται με το ενημερωτικό 3-6 ημέρες πριν την αναχώρηση.
5. Τα παιδιά που ταξιδεύουν με τη συνοδεία ενός γονέα, χρειάζονται έγγραφη συγκατάθεση του έτερου γονέα από αστυνομικό τμήμα ή ΚΕΠ.
6. Διαβατήριο σε ισχύ (ή σε κάποια ταξίδια ταυτότητα νέου τύπου). Για εκδρομές εκτός χώρες Schengen ενημερωθείτε από το γραφείο μας. Οι ταξιδιώτες που δεν είναι κάτοχοι ελληνικών διαβατηρίων πρέπει να επικοινωνούν με την πρεσβεία της χώρας που θα ταξιδέψουν. Τα παιδιά έως 12 ετών ταξιδεύουν μόνο με διαβατήριο σε ισχύ.
7. Στο οδικό κομμάτι των εκδρομών οι θέσεις στο πούλμαν εναλλάσσονται.
8. Η συμμετοχή σε οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα ταξίδια, σημαίνει αυτομάτως και ανεπιφύλακτη αποδοχή των Γενικών Όρων Συμμετοχής όπως αναφέρονται στο site μας.

«Ο φασισμός θεραπεύεται διαβάζοντας και ο ρατσισμός ταξιδεύοντας»
Miguel de Unamuno